

HARMONIJA RAZLIČITOG

Autor: PRENETO

Otvorena galerija „TEDUST“ u Prištini

PRIŠTINA (Beta) - U prisustvu više desetina ljubitelja umetnosti u Prištini je porodica Bešević otvorila privatnu umetničku galeriju „TEDUST“. Cilj novootvorene galerije je da bude otvorena za sve vrhunske likovne stvaraoce i na taj način omogući da se različitost individualne i intelektualne likovne poetike upotpunjuje i prožima. Umetnička galerija „TEDUST“ ljubiteljima umetnosti predstavlja pedesetak dela umetnika, Srba i Albanaca sa Kosova, kao i stvaralaca iz drugih sredina regiona i dela jednog Nemca. Otvaranje galerije pomogao je Danski savet za izbeglice.

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

„IZVAN OKVIRA“

Autor: Ž.J.

Ekipa kosovskih alternativnih umetnika okupljenih oko projekta „Izvan okvira“, iz Prištine, gostuje večeras u bioskopu Reks. Reč je o filmskoj ekipi „Grossing Bbridges Colloektive-a“, koja je započela svoje putovanje kroz bivšu Jugoslaviju gde snima materijal za buduću seriju koju su nazvali „Izvan okvira - balkanske dokumentarne serije“. Ideja ovog projekta jeste da se u šest epizoda, koje će po završetku snimanja biti emitovane na TV Kosovo i TV B92, uporede uslovi, iskustva i stavovi mlađih iz ovog dela Evrope. Organizator Bioskop Reks poziva one koje bi to moglo zanimati, da posete ovaj prostor kako bi se „upoznali sa kosovskom alternativnom scenom“. Uzvratna poseta za sada nije predviđena.

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

ODBAČENI LJUDI

Autor: M. JOVANOVIĆ

Filmsko svedočanstvo o zajedničkom životu Albanaca i Srba

Premijera dokumentarnog filma „Život posle...“ održana prošlog petka u prištinskom bioskopu ABC, iz bezbednosnih razloga nije najavljen u medijima, ali je ipak naišla na dobar prijem, svedoči reditelj i producent Srđan Slavković. Za medijsku promociju beogradske premijere, prošlog ponedeljka u Domu omladine, bila je dovoljna i sama činjenica da je u pitanju prvi film jednog srpskog autora javno prikazan u Prištini od dolaska međunarodnih snaga na Kosovo.

Sedamnaestominutni dokumentarac, u izvršnoj produkciji Vesta grupe i uz pomoć prištinske kancelarije Ministarstva inostranih poslova Kraljevine Danske, snimljen je zimus u Gerontološkom centru „Majka Tereza“ u Prištini - „jedinom mestu na svetu gde pod istim krovom, složno, žive Srbi i Albanci“.

Među Srđanovim sagovornicima u Gerontološkom centru, pored Srba i Albanaca, nalaze se i Mađar, Bošnjakinja, Romkinja, Turkinja... Njihove priče surov su primer kako ljudi mogu živeti zajedno - jer su lišeni svega što ih određuje, nemaju ni porodicu ni kuću koja bi bila na „pogrešnoj strani“, oslobođeni su svega što može da ih razdvaja, uistinu slobodni su jer su odbačeni. Stanovnici Centra „Majka Tereza“ provode svoje dane gotovo bez ikakvog kontakta sa spoljašnjim svetom, i dok govore često će ponoviti „nemam nikoga“. Stereotip koji deli većina balkanskih naroda, diktira da je starost - nemoć, i ukoliko o starima ne brinu njihove porodice, oni postaju socijalni višak. Slike odbačenih, koji su imali sreće da svoje utočište pronađu u Centru „Majka Tereza“, smenjuju reči koje im na neobičan način određuju život - unutrašnji sukob, snovi, nepristrasnost, azil... NN su doveli posle bombardovanja, gluvinema je, ne zna se ni ko je ni odakle je, ali se smeši svakom ko uđe u njenu sobu. Šandor želi da se voz već jednom zaustavi, jedna starica sanja kako muze krave i ne zna da li joj je muž ubijen u ratu ili je umro od gladi. Jedna Albanka deli sobu sa Bošnjakinjom i Srpskinjom iz Hrvatske. „Po ceo dan razgovaramo“, kaže, „smejemo se, lepe stvari pričamo“. Njena drugarica svedoči kako dele svaku jabuku na tri dela. Kroz suze jedna baka priča o svojoj izopštenosti - pre rata su je kamenovali i pljuvali Srbi, posle rata Albanci. „Nemam nikoga“, još jednom.

Antrfile:

Skoplje - Priština - Pančevo

Srđan Slavković je rođen u Skoplju ali na Kosovu živi od ranog detinjstva - sve do povlačenja vojske i policije 1999. godine. Ipak, vraća se u Prištinu već krajem sledeće godine i radi kao kamerman u UNMIK TV. Prva iskustva stekao je kao devetnaestogodišnji asistent snimatelja na TV Priština, najstrašnije pamti sa snimanja raskomadanih leševa iz izbegličke kolone. Sada živi u Pančevu, sprema se za novi projekat, snimanje dokumentarnog serijala po bivšim jugoslovenskim republikama. Režiju filma „Život posle...“ potpisao je zajedno sa starijim kolegom Živojinom Čelićem, koji je i montirao film. Dokumentarac je spreman za martovski Festival u Beogradu, a zatim i za inostrane festivale i emitovanja.